

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 1.10.2008
KOM(2008) 602 endelig

2008/0191 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF om banker tilsluttet centrale organer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring

{SEK(2008) 2532}

{SEK(2008) 2533}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Et enkelt finansielt marked i EU er en nøglefaktor til fremme af den europæiske økonomis konkurrenceevne og nedbringelse af virksomhedernes kapitalomkostninger. Formålet med handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser 1999-2005 var at skabe grundlaget for et stærkt finansielt marked i EU ved at forfølge tre strategiske målsætninger:

- sikre et indre marked for finansielle engrostatjenester
- åbne og sikre detailmarkeder og
- de mest avancerede forsigtighedsbestemmelser og tilsyn.

I denne forbindelse blev der på grundlag "Basel II" G-10-aftalen vedtaget et nyt regelsæt om kapitalkrav i juni 2006 i form af kapitalkravsdirektivet; dette omfatter direktiverne 2006/48/EF og 2006/49/EF. Det overordnede mål med det aktuelle forslag er at sikre, at effektiviteten af kapitalkravsdirektivet ikke bringes i fare. Revisionen vedrører:

- revisioner af bestemmelser fra tidligere direktiver som f.eks. ordningen vedrørende store engagementer og banknetværks undtagelse fra forsigtighedsreglerne
- fastsættelse af principper og regler, der ikke var blevet formaliseret på EU-plan, som f.eks. behandling af hybride kapitalinstrumenter som en del af den oprindelige egenkapital
- tydeliggørelse af tilsynsrammerne i forbindelse med krisestyring og etablering af kollegier, som skal øge såvel tilsynets effektivitet som dets omkostningseffektivitet.

Revisionen af visse andre områder er et resultat af turbulensen på finansmarkedet, der begyndte i 2007, og sigter mod at sikre en passende beskyttelse af kreditorinteresser og en generel finansiell stabilitet.

Uoverensstemmelser, der er blevet påvist i løbet af gennemførelsen af kapitalkravsdirektivet i national ret, skal tages op for at sikre, at effektiviteten af de underliggende mål i kapitalkravsdirektivet ikke bringes i fare. Størstedelen af disse er af teknisk art og er omfattet af separate komitologiforanstaltninger.

2. HØRING AF BERØRTE PARTER

Der blev gennemført en åben internethøring fra den 16. april til den 17. juni 2008. Kommissionen modtog 118 svar. Bortset fra de svar, som respondenterne ønskede skulle være fortrolige, findes alle svarene på adressen:

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/cross-sector_issues&vm=detailed&sb=Title

Mange af respondenterne rejste tre spørgsmål, som derfor fortjener særlig opmærksomhed.

2.1. Store interbankengagementer

Efter Kommissionens opfattelse er interbankengagementer ikke risikofrie, og de bør forvaltes med forsigtighed. Kommissionen foreslår, at der for alle interbankengagementer fastsættes en grænse på 25 % af egenkapitalen eller en alternativ grænse på 150 mio. EUR, idet det er den højeste grænse, der gælder.

2.2. Kapitalkrav til securitisationsformål

Høringsdokumentet omfattede et krav om, at ordregiverne skal være i besiddelse af en vis procentdel af kapitalen til de engagementer, de securitiserer. Som en reaktion på høringen foreslås det nu, at det kræves, at de engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter bevarer en del af risiciene, og at investorerne sikrer, at dette rent faktisk respekteres. På grundlag af svarene på en ny offentlig høring fastholder Kommissionen sit krav om en påviselig foranstaltning vedrørende rettidig omhu og stramhed i forbindelse med "originate to distribute"-forretningsmodellen.

2.3. Kollegier af tilsynsførende

Med høringsdokumentet indførtes behovet for at oprette "kollegier" af tilsynsførende for alle grænseoverskridende banker, og det krævedes, at de tilsynsførende deltager i disse kollegier for at drøfte og nå til enighed om specifikke spørgsmål med en ikke-bindende mæglingsmekanisme via Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS), uden at ansvarsfordelingen mellem tilsynsførende i hjemlandet og i værtsmedlemsstaten ændres.

De fleste aktører anså af forskellige årsager dette forslag for at være utilfredsstillende.

Det er afgørende, at kollegierne forbliver effektive og omkostningseffektive i forbindelse med tilsyn med bankkoncerner. Derfor mener Kommissionen, at de øgede informationsstrømme bør ledsages af en senere beslutning om, at to centrale aspekter betros den konsoliderende tilsynsmyndighed (søjle 2-kapitalkrav og indberetningskrav).

2.4. Ekspertbistand

Fra 2005 til 2007 fremsatte Kommissionen adskillige anmodninger om rådgivning om hybridkapitalinstrumenter og store engagementer til CEBS. Med hensyn til hybridkapitalinstrumenterne foreslog CEBS betingelser, som alle hybridinstrumenter skulle opfylde for at kunne blive anset for at være berettiget til kernekapital i EU. Med hensyn til store engagementer fremsatte CEBS forslag til definitioner, anvendelsesområdet for ordningen for store engagementer, grænser for engagementer og beregningen af grænser. Der blev i vid udstrækning taget hensyn til principperne i deres svar. CEBS' råd er offentliggjort på følgende adresse:

<http://www.c-ebs.org/Advice/advice.htm>

Kommissionens tjenestegrene nedsatte ligeledes en arbejdsgruppe, hvis medlemmer blev udpeget af EBC, og som i 2007 og 2008 afholdt møder, der strakte sig over i alt ni dage. EBC godkendte et udkast til dette forslag på sit møde den 20. juni 2008.

3. KONSEKVENSANALYSE

Konsekvensanalysen findes på følgende adresse:

http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm#capitalrequire

Alt i alt er over 60 forskellige politiske valgmuligheder blevet vurderet. I nedenstående sammendrag beskrives de foretrukne politiske valgmuligheder inden for hvert af de seks områder, der er omfattet af konsekvensvurderingen, og deres forventede betydning for centrale aktører.

3.1. Store engagementer

En ændret bagstopperordning baseret på grænser anses for at være mest effektiv, da den er specifikt skræddersyet til at reagere på de påviste mangler ved den aktuelle ordning. Endvidere er fordelingen af omkostninger og fordele blandt de enkelte grupper af aktører under denne valgmulighed den mest konsekvente. Bankindustrien forventes at opleve lettelser af den administrative byrde som følge af en mere harmoniseret ordning og en bedre tilpasning til solvensordningen. Nogle typer investeringsselskaber vil blive undtaget fra ordningens anvendelsesområde. Det vigtigste er, at den finansielle stabilitet vil blive forbedret gennem visheden om, at et bestemt kreditinstituts maksimale engagement med en tredjepart er begrænset.

3.2. Hybride kapitalinstrumenter

En fælles europæisk lovramme vil tage manglerne ved den aktuelle situation op ved at lette konvergens mellem medlemsstater og sektorer og dermed bidrage til at skabe mere lige vilkår på det indre marked. En klar EU-lovgivning vil forbedre kvaliteten af kapital ud fra et erhvervsmæssigt og tilsynsmæssigt perspektiv samtidig med, at investorerne får flere valgmuligheder og bedre likviditet.

3.3. Spørgsmål omkring kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet og krisestyringsordninger

Kollegier bestående af myndighedernes tilsynsenheder i forskellige medlemsstater vil tage en potentiel konflikt og overlapning af tilsynet op. Dertil kommer, at den konsoliderende tilsynsmyndighed vil få øgede beføjelser. I krisesituationer vil aktørerne drage fordel af et øget tilsynssamarbejde og en klarere fordeling af ansvaret. Mæglingsmekanismer vil sikre konfliktløsning, mens regelmæssige udvekslinger vil muliggøre en tidlig påvisning af en finansiell krise.

3.4. Banknetværks undtagelse fra visse forsigtighedskrav

Det vil være hensigtsmæssigt at "legalisere" situationen i de medlemsstater, der har indført undtagelserne i artikel 3 i kapitalkravsdirektivet i deres retssystemer efter tidsfristerne. For andre medlemsstater kan dette åbne mulighed for, at EU-banknetværk med aktiver på over 311 mia. EUR, som repræsenterer over 5 millioner medlemmer, kan blive omfattet af den tilsynsordning, der er fastlagt i artiklen. Sådanne netværk består typisk af kooperative banker, selv om artikel 3 ikke er begrænset til dem.

3.5. Behandling af institutter for kollektiv investering i henhold til IRB-metoden

Anvendelse af mere målrettede forøgelse på de standardiserede risikovægte vil medføre en sund og risikofølsom alternativ behandling af engagementer i institutter for kollektiv investering, hvorved den procentvise stigning i risikovægtene vil blive lavere for engagementer med en høj rating og højere for engagementer med en lav rating eller uden rating.

3.6. Kapitalkrav og risikostyring i forbindelse med securitisationspositioner

Potentielle interessekonflikter i "originate to distribute"-modellen skal tages op ved at sikre, at engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter ved overførsel af kreditrisici bevarer en vis andel af de risici, de har garanteret. Derfor skal investorerne sikre, at engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter bevarer en væsentlig andel af risiciene, under alle omstændigheder ikke mindre end 5 % af de samlede risici, så både engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter, der er reguleret af kapitalkravsdirektivet, og dem, der ikke er reguleret af dette direktiv, reelt også bevarer en andel af risiciene. En stærkere og mere stram securitisationsramme, herunder en strengere anvendelse af rettidig omhu, skulle bidrage til en mere ansvarlig ydelse af tegningsgaranti og undgå en repetition af de enorme omkostninger, som investorerne og de finansielle institutioner har båret igennem de seneste 18 måneder.

4. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Et direktiv til ændring af det nuværende direktiv er det mest hensigtsmæssige instrument. Forslaget er baseret på traktatens artikel 47, stk. 2, der er det juridiske grundlag for vedtagelse af fællesskabsforanstaltninger, der sigter mod at realisere det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet som fastsat i EF-traktatens artikel 5, kan den foreslåede foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dets bestemmelser går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål.

Kun fællesskabslovgivningen kan sikre, at kreditinstitutter og grupper af kreditinstitutter, der opererer i mere end en medlemsstat, er underlagt de samme krav om forsigtighedstilsyn, der sikrer ens vilkår, undgår uønskede overholdelsesomkostninger i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter og dermed fremmer en yderligere integration af det indre marked. Fællesskabsforanstaltningen sikrer ligeledes en høj grad af finansiell stabilitet i EU.

Dette forslag øger ikke den administrative byrde på medlemsstaterne eller de økonomiske operatører. Tværtimod er ordningen for store engagementer blevet forenklet og indberetningskravene er blevet reduceret. Harmoniseringen af behandlingen af hybride kapitalinstrumenter fører også til en forenkling og dermed til en nedbringelse af den administrative byrde på banker med grænseoverskridende aktiviteter.

5. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

6. DETALJERET REDEGØRELSE FOR FORSLAGET

6.1. Hybrid kapital (kapitel 2, afdeling 1, i direktiv 2006/48/EF)

Hybride kapitalinstrumenter er værdipapirer, der indeholder træk af såvel aktie som gæld. Formålet med at udstede sådanne instrumenter er at dække bankernes kapitalbehov samtidig med, at man appellerer til en investorgruppe, som er villig til at løbe en større risiko end med produkter med en fast indkomst (gæld), og som derfor forventer højere forrentning. Disse instrumenter udformes normalt på en måde, der sigter mod at sikre, at de kan betegnes som "oprindelig egenkapital" af tilsynshensyn.

Den manglende lovgivning på EU-plan har ført til divergerende kriterier for anerkendelse og grænser i EU. Dette resulterer i ulige vilkår og muligheden for regelarbitrage for banker, der opererer på det indre marked, da forskellene i den måde, bankerne behandles på i de enkelte medlemsstater, har indflydelse på forsikringsomkostningerne for hybride kapitalinstrumenter.

6.1.1. *Sondring mellem "kerneelementet" i bankernes egenkapital og anerkendte hybridinstrumenter i bankernes oprindelige egenkapital (artikel 57, litra a) og ca), i direktiv 2006/48/EF)*

Indtil videre findes der ikke nogen klar terminologi til beskrivelse af hybridinstrumenter anerkendt som bankernes oprindelige egenkapital ("kernekapital"). Da en liste over specifikke instrumenter i direktivet hurtigt ville være forældet på grund af de konstante nyskabelser, er der blevet udviklet principper, som definerer hybridinstrumenter, der anerkendes som egenkapital.

Kernekapital i bankernes egenkapital omfatter alle instrumenter, der henvises til i den nationale definition af egenkapital, den dækker tab i going concern-situationer fuldstændigt, og den repræsenterer det mest efterstillede tilgodehavende under likvidation. Disse instrumenter repræsenterer nærmere betegnet den "sidste forsvarslinje" for alle banker både i normale tider og under likvidation. Disse instrumenter udgøres normalt af fælles aktier og de tilsvarende præmier, men mere generelt enhver form for instrument, der ikke giver præferencerettigheder i tilfælde af negative økonomiske resultater.

Der findes dog også instrumenter, som ikke henhører under dette anvendelsesområde såsom præferenceaktioner, som skaber præferencerettigheder i forbindelse med udbyttebetaling og likvidation, som således indgår i kategorien af hybridinstrumenter.

6.1.2. *Kriterier for anerkendelse (artikel 63a i direktiv 2006/48/EF)*

For at hybridinstrumenter kan anerkendes som "oprindelig egenkapital", skal de dække tab, tillade, at udbetaling annulleres i kriseperioder, være meget efterstillet under likvidation, og de skal være permanent tilgængelige, så der ikke hersker tvivl om, at de kan støtte indskyderne og andre kreditorer i krisetider. Disse kriterier blev fastlagt på G10-niveau og meddelt i en pressemeddelelse i 1998, men de er endnu ikke blevet gennemført i EU-lovgivningen. Anerkendte instrumenter opfylder permanenstesten, hvis de enten er udaterede eller deres oprindelige løbetid er over 30 år. De kan dog opsiges tidligere, men kun på udstederens initiativ og med tilsynets godkendelse, og kun hvis de erstattes med kapital af den samme kvalitet, medmindre tilsynet bestemmer, at der er tilstrækkelig kapital. Tilsynet skal også have beføjelser til at suspendere tilbagekøb af daterede instrumenter afhængigt af bankens solvens.

Godkendte instrumenter skal også tillade annullering af betalinger eller tilbagekøb af dem, så længe minimumskapitalkravene overholdes. Godkendte instrumenter må ikke være kumulative, dvs. der skal gives afkald på eventuelle ubetalte beløb, som ikke længere skyldes og skal betales. En alternativ betalingsform i naturalier bør dog tillades (f.eks. ved at udstede nye aktier) på strenge betingelser fastsat af tilsynet (de tilknyttede omkostninger afholdes af aktionærerne, hvis aktier bliver udvandet).

Anerkendte instrumenter skal dække tab under likvidation, men skal også hjælpe instituttet til at fortsætte sin virksomhed på et going concern-grundlag, og de må ikke forhindre udstederens forhøjelse af aktiekapitalen ved overførsel fra reserver. Hybridinstrumenter bør således kun stå foran almindelig aktiekapital og bagefter hybridinstrumenter, der indgår i bankens *supplerende* egenkapital.

6.1.3. Kvantitative grænser (artikel 66 i direktiv 2006/48/EF)

Banker og investeringsvirksomheder bør ikke i omfattende grad basere sig på hybride kapitalinstrumenter på bekostning af de "kerneelementer", der er anført i artikel 57, litra a). Med henblik herpå foreslår Kommissionen en struktur med grænser, der åbner mulighed for forskellige kategorier.

Det vigtigste kriterium for sontring mellem kategorier, hybridinstrumenters konvertibilitet efter behov, indebærer et incitament til at udvikle hybridinstrumenter, som fører til en bedre kvalitet af kapitalen i kriseperioder (dvs. via en højere andel af kernekapitalen). Tilsynsmyndighederne kan midlertidigt se bort fra grænserne i nødsituationer.

De mest efterstillede instrumenter i et kreditinstitut, der ikke har kapitalindskydere eller aktionærer i henhold til national lovgivning såsom visse kooperative bankers medlemscertifikater, bør behandles som konvertible hybridinstrumenter, for så vidt den pågældende kapital er blevet betalt og rangerer efter alle andre krav.

6.1.4. Overgangsbestemmelser (artikel 154, stk. 8 og 9, i direktiv 2006/48/EF)

Kommissionen anerkender betydningen af hybridinstrumenter som en vigtig finansieringskilde og behovet for at begrænse virkningerne af den nye lovgivning. Med henblik herpå tillader forslaget selskaber, der ikke opfylder den nye række kvantitative begrænsninger, gradvis at tilpasse sig de nye regler over en periode på 30 år.

6.1.5. Oplysningsbestemmelser (bilag XII, del 2, nr. 3, litra a) og b), til direktiv 2006/48/EF)

Efter fastlæggelsen af kriterier for anerkendelse af hybride kapitalinstrumenter som oprindelig egenkapital, bør bilag XII tilpasses i overensstemmelse hermed. Disse ændringer skal medtages i dette forslag. Bankerne skal give specifikke oplysninger om hybridinstrumenter, navnlig dem, der kun anerkendes i overgangsperioden.

6.2. Store engagementer

De nuværende bestemmelser i kapitalkravsdirektivet er baseret på den generelle antagelse, at banker spreder deres engagementer med deres kunder. Til trods herfor kan institutterne fortsat have engagementer med den samme kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder. I ekstreme situationer kan dette føre til tab af hele engagementet eller en del af det. Formålet med ordningen med store engagementer er at forhindre, at et institut lider et uforholdsmæssigt

stort tab som følge af en enkelt kundes (eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunders) konkurs på grund af uforudsete omstændigheder. For at løse dette problem udstedte Europa-Kommissionen i 1987 en henstilling¹ efterfulgt af et direktiv² i 1992. På grund af deres begrænsede antal og omfanget af ændringer foretaget på tidspunktet for vedtagelse af kapitalkravsdirektivet er ordningen for store engagementer ikke blevet revideret i 16 år. I erkendelse af denne omstændighed kræves der i artikel 119 i direktiv 2006/48/EF og artikel 28, stk. 3, i direktiv 2006/49/EF en mere indgående gennemgang af de eksisterende krav "sammen med eventuelle relevante forslag", som skal sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

De aktuelle bestemmelser i kapitalkravsdirektivet er behæftet med adskillige mangler: høje omkostninger for erhvervslivet, herunder uønskede overholdelsesomkostninger for visse typer af investeringsselskaber, manglende klarhed og lige vilkår. Derudover tager den aktuelle ordning ikke effektivt højde for markedssvigt i tilknytning til visse engagementstyper (f.eks. engagementer til institutter), hvilket indebærer en større byrde for skatteyderne og kapitalineffektivitet. Disse mangler håndteres ved at fjerne nationalt skøn, hvor det er muligt, idet visse typer investeringsselskaber fritages fra ordningen ved at tilpasse de anvendte metoder bedre til de metoder, der anvendes i forbindelse med kapitalgrundlag, og ved at styrke retssikkerheden gennem en tydeliggørelse af definitionerne og en tilpasning af behandlingen af visse former for engagementer (f.eks. engagementer med institutioner).

6.2.1. Definitioner (artikel 4, stk. 45, og artikel 106 i direktiv 2006/48/EF)

Med hensyn til begrebet indbyrdes forbundne kunder defineret i artikel 4 har tilsynsmyndighederne hidtil udelukkende fokuseret på aktivsiden af de pågældende enheder for at fastslå, om en enhed kan få vanskeligheder med tilbagebetalingen på grund af en anden enheds finansielle problemer. Den seneste markedsudvikling har vist, at to eller flere selskaber kan være indbyrdes finansielt afhængige (og udgøre betydelige risici), fordi de finansieres af det samme instrument. Som et resultat tager dette forslag hensyn ikke blot til den risiko, der stammer fra to enheders virksomhed og aktiver, men også fra deres gæld eller finansieringsside.

6.2.2. Forenkling af ordningen for store engagementer (kapitel 2, afdeling 5, i direktiv 2006/48/EF)

Indberetningskravene i artikel 110 er blevet forenklet og harmoniseret. Dette var en af erhvervslivets største klager over den aktuelle ordning. Kravet om foreløbig indberetning er blevet fjernet, og institutter, der benytter IRB-metoden, skal indberette deres 20 største ikke fritagne engagementer på et konsolideret grundlag.

Der findes i øjeblikket mange begrænsninger i forbindelse med store engagementer. Denne struktur forenkles i artikel 111 til en enkelt grænse på 25 %.

Listen over undtagelser i artikel 113 er i øjeblikket lang og skaber byrdefulde forskelle mellem medlemsstaterne og ulige vilkår. De eneste undtagelser, der bevares, er engagementer med staten og regionale regeringer og lokale myndigheder, dem, der afspejler kooperative bankers typiske karakter, engagementer inden for gruppen, hvis de er fritaget under solvensordningen, engagementer, der er garanteret ved hjælp af visse former for

¹ Henstilling 87/62/EØF vedrørende overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer.

² Direktiv 92/121/EØF om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer.

sikkerhedsstillelse, og engagementer, der stammer fra uudnyttede kreditfaciliteter, forudsat at den reelt udnyttede kreditfacilitet ikke overskrider den foreskrevne grænse.

Den nuværende anvendelse af forskellige beregningsmetoder og metoder til risikobegrænsning har ikke øget transparensen omkring de resultater, som de finansielle selskaber og deres tilsyn skal vurdere. I artikel 114, 115 og 117 er metoderne tydeliggjort og så vidt muligt tilpasset de metoder, der anvendes i forbindelse med ordningen for kapitalgrundlag. For at øge selskabernes fleksibilitet er de aktuelle nationale skønsbeføjelser til at anvende de respektive metoder blevet omdannet til muligheder for institutterne selv.

6.2.3. Interbankengagementer (artikel 111 i direktiv 2006/48/EF)

Interbankengagementer indebærer en betydelig risiko, da banker, selv om de er reguleret, kan krakke. Et instituts krak kan forårsage et andet instituts krak med mulighed for at forårsage en systemisk krise. Derfor kræver store interbankengagementer en meget forsigtig forvaltning. Da et problematisk tab fra et engagement til et institut kan være lige så alvorligt som fra ethvert andet engagement, har Kommissionen konkluderet, at den aktuelle ordning, der er baseret på en kompleks blanding af risikovægte og differentiering af løbetid, ikke er tilstrækkelig forsigtig. På denne baggrund har Kommissionen, der har overvejet resultatet af analysen af omkostninger og fordele ved adskillige mulige reguleringstiltag, konkluderet, at det vil være relevant at behandle interbankengagementer som ethvert andet engagement uanset deres løbetid. Kommissionen har taget højde for specifikke forhold ved at tillade en alternativ grænse på 150 mio. EUR og indrømme undtagelser for banker, der driver virksomhed i netværk, for sparekasser på visse betingelser og for visse typer af engagementer i tilknytning til clearing- og afviklingstransaktioner.

6.2.4. Undtagelser for visse investeringsselskaber (artikel 28 i direktiv 2006/49/EF)

Med den aktuelle ordning pålægges investeringsselskaber uønskede overholdelsesomkostninger, uden at det medfører nogen synlige samfundsmæssige fordele. Derfor foreslås det, at investeringsselskaber "med begrænset licens" og "begrænsede aktiviteter" undtages fra ordningen for store engagementer i direktiv 2006/49/EF.

6.3. Tilsynsordninger

6.3.1. Informationsudveksling og samarbejde – artikel 40, 42a, 42b, 49 og 50 i direktiv 2006/48

I nødsituationer er gnidningsfri og uhindret multilateral informationsudveksling særlig relevant. Derfor foreslås det at forbedre de informationsrettigheder, som værtslandets tilsynsførende med systemisk relevante afdelinger har i artikel 42a, og i artikel 49 og 50 at fastlægge den retlige ramme for fremsendelse af oplysninger til finansministerierne og centralbankerne.

Forslaget indeholder en definition af "systemisk relevante afdelinger" i artikel 42a. Adgang til relevant information fremmes ved, at tilsynsførende med systemisk relevante afdelinger inddrages i kollegierne af tilsynsførende. Den konsoliderende tilsynsmyndighed træffer beslutning om denne deltagelse afhængigt af, hvilke emner der skal drøftes.

Ved at anmode myndighederne om at tage hensyn til den indflydelse, som deres afgørelser har på den finansielle stabilitet i andre medlemsstater, skitseres der i artikel 40, stk. 3, en

europæisk dimension i tilsynsbeslutningerne, der udgør et centralt element i samarbejdet mellem myndighederne.

6.3.2. *Kollegier af tilsynsførende artikel 42a, 129 og 131a (nyt) i direktiv 2006/48*

De foreslåede ændringer sigter mod at øge grænseoverskridende bankkoncerners effektivitet og omkostningseffektivitet ved at kræve:

- at der oprettes kollegier af tilsynsførende, som skal lette den konsoliderende tilsynsmyndigheds og værtslandets tilsynsmyndigheds arbejde
- en fælles beslutning om to centrale tilsynsaspekter for tilsyn med koncerner (søjle 2 og indberetningskrav), idet den konsoliderende tilsynsmyndighed har det sidste ord. Dette kombineres med en mæglingsmekanisme i tilfælde af uoverensstemmelse
- de kompetente myndigheder, der er involveret i tilsynet med en koncern, skal konsekvent anvende forsigtighedskravene i direktivet inden for en bankkoncern.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal informere CEBS om kollegiernes arbejde med at udvikle konsekvente fremgangsmåder på tværs af kollegierne. Der kræves også kollegier i forbindelse med tilsynsmyndigheder, der fører tilsyn med grænseoverskridende enheder, der ikke har datterselskaber i andre medlemsstater, men som har systemisk vigtige afdelinger.

6.4. Tekniske ændringer

6.4.1. *Undtagelser for kreditselskaber, der er tilsluttet et centralt organ (artikel 3 i direktiv 2006/48/EF)*

I artikel 3 i direktiv 2006/48/EF foreslås det at fjerne tidsbegrænsningerne (datoerne den 15. december 1977 og 15. december 1979), der begrænser dens anvendelse. Den nylige tiltrædelse af nye medlemsstater afslørede et behov for at indføre flere undtagelser i denne artikel, der er tilgængelige for alle medlemsstater, og ikke blot for dem, der er tiltrådt EU for tre tiår siden.

6.4.2. *Kapitalkrav i forbindelse med investeringer i institutter for kollektiv investering (artikel 87 i direktiv 2006/48/EF)*

Kreditinstitutterne mente, at kapitalkravene til investeringer i institutter for kollektiv investering såsom investeringsforeninger var for stramme under IRB-metoden i de tilfælde, hvor banker ikke kan eller ikke ønsker at foretage en intern kreditvurdering af det engagement, som instituttet for kollektiv investering har. Med forslaget sænkes kapitalkravene for mindre risikable aktiver, som institutter for kollektiv investering er i besiddelse af, betydeligt, men de høje kapitalomkostninger opretholdes, når aktiverne indebærer enten en høj risiko, eller risikoen er ukendt. Dette virker fortsat prohibitivt på forsøg på at skjule ukendte risici på en banks status bag investeringer i institutter for kollektiv investering uden passende kapitalkrav.

6.4.3. *Securitisations (ny artikel 122a i direktiv 2006/48/EF)*

Potentielle interessekonflikter i "originate to distribute"-modellen skal tages op ved at sikre, at engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter ved de mere uigennemskuelige kreditrisikooverførselsinstrumenter bevarer en andel af den risiko, som overføres til

investorerne. Derfor skal investorerne sikre, at engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter bevarer en væsentlig andel (ikke under 5 %) af risiciene, så både engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter, der er reguleret af kapitalkravsdirektivet, og dem, der ikke er reguleret af dette direktiv, reelt også bevarer en andel af risiciene for deres egen regning. Dette krav bør suppleres ved at sikre, at investorer har en indgående forståelse af de underliggende risici og de komplekse strukturelle egenskaber ved det, de køber. For at muliggøre informerede beslutninger skal der være detaljerede oplysninger til rådighed for investorerne.

6.4.4. Modpartskreditrisiko (bilag III og artikel 150 i direktiv 2006/48/EF)

I dette bilag fastlægges detaljerne i metoderne til beregning af kapitalkrav i forbindelse med modpartskreditrisiko. De foreslåede tekniske ændringer sigter mod at fjerne en række problemer, der er blevet påvist i forbindelse med gennemførelsen af kapitalkravsdirektivet i national ret. Ændringerne indebærer ikke nogen væsentlige ændringer af bilagets indhold, men tydeliggør og strømliner anvendelsen af det.

Fremtidige tekniske ændringer af bilag III bør vedtages i henhold til komitologiproceduren. I øjeblikket henviser gennemførelsesbeføjelserne ikke specifikt til dette bilag.

6.4.5. Likviditetsrisiko (bilag V og XI i direktiv 2006/48/EF)

Den aktuelle uro på markedet har understreget, at likviditeten er et afgørende element i banksektorens sundhed.

Med de foreslåede ændringer gennemføres det arbejde, som CEBS og Baselkomitéen for Banktilsyn har udført for at udvikle sunde principper for likviditetsrisikostyring. I de foreslåede ændringer til bilag V understreges behovet for, at bestyrelsen fastsætter et passende niveau for likviditetsrisikotolerancen. De foreslåede ændringer til bilag XI sigter mod at sikre et godt incitament for banker til bedre at forstå deres likviditetsrisikoprofil. Heri kræves, at de nationale tilsynsførende skal lette selskabernes forståelse af deres likviditetsrisikoprofiler, og muligheden for til en vis grad at basere sig på interne metoder med henblik på tilsyn udelukkes ikke.

På grund af de væsentlige ændringer, som disse ændringer medfører, vil det være hensigtsmæssigt at medtage disse ændringer i forslaget.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF om banker tilsluttet centrale organer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen³,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank⁵,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁶,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁷, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁸ åbnes der mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre særlige forsigtighedsbestemmelser for kreditinstitutter, der har været varigt tilsluttet et centralorgan siden den 15. december 1977, forudsat at den nationale lovgivning indeholdt disse bestemmelser senest den 15. december 1979. Disse tidsgrænser forhindrer medlemsstater, navnlig dem, der er tiltrådt siden 1980, i at indføre de samme ordninger for tilsvarende tilsluttede kreditinstitutter, der er blevet oprettet senere på deres område. Det er derfor hensigtsmæssigt at fjerne de tidsbegrænsninger, der er fastsat i artikel 3, for at sikre lige konkurrencevilkår mellem kreditinstitutter i medlemsstaterne. Det Europæiske Banktilsynsudvalg bør udforme ikke-bindende retningslinjer for at skabe større ensartethed i tilsynspraksis i denne forbindelse.

³ EUT C af , s. .

⁴ EUT C af , s. .

⁵ EUT C af , s. .

⁶ EUT C af , s. .

⁷ EUT C af , s. .

⁸ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

- (2) Hybride kapitalinstrumenter spiller en vigtig rolle i kreditinstitutternes løbende kapitalforvaltning. Disse instrumenter tillader kreditinstitutterne at opnå en diversificeret kapitalstruktur og få adgang til en lang række finansielle investorer. Den 28. oktober 1998 vedtog Baselkomitéen for Banktilsyn en aftale om såvel kriterier for anerkendelse som grænser for medtagelse af visse typer hybride kapitalinstrumenter i kreditinstitutternes oprindelige egenkapital.
- (3) Det er derfor vigtigt at fastlægge kriterier for, hvornår disse kapitalinstrumenter kan anerkendes som kreditinstitutternes oprindelige egenkapital, og at tilpasse bestemmelserne i direktiv 206/48/EF til denne aftale. Ændringerne til bilag XII til direktiv 2006/48/EF er et direkte resultat af fastsættelsen af disse kriterier. Kriterierne for anerkendelse bør henvise til de mest efterstillede instrumenter i et kreditinstitut, der ikke har kapitalindskydere eller aktionærer i henhold til national lovgivning såsom visse kooperative bankers medlemscertifikater, for så vidt den pågældende kapital er blevet betalt og rangerer efter alle andre krav.
- (4) For at undgå forstyrrelse af markedet og for at sikre kontinuitet i egenkapitalens generelle niveau er det hensigtsmæssigt at indføre specifikke overgangsordninger for den nye ordning om hybride kapitalinstrumenter.
- (5) For at styrke Fællesskabets rammer for krisestyring er det vigtigt, at de kompetente myndigheder effektivt samordner deres indsats med andre kompetente myndigheder og, hvor det er hensigtsmæssigt, med centralbankerne. For at styrke effektiviteten af forsigtighedstilsynet med moderkreditinstitutter godkendt i Fællesskabet og for at gøre det muligt for de kompetente myndigheder bedre at gennemføre tilsynet med en bankkoncern på et konsolideret grundlag bør tilsynsaktiviteterne koordineres mere effektivt. Derfor bør der oprettes kollegier af tilsynsførende. Oprettelsen af kollegier bør ikke berøre de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til direktiv 2006/48/EF. Oprettelsen af kollegierne bør bidrage til et instrument for større samarbejde, hvorved de kompetente myndigheder når til enighed om centrale tilsynsopgaver. Kollegierne bør lette gennemførelsen af løbende tilsyn og håndteringen af nødsituationer. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan i samarbejde med de øvrige medlemmer af kollegiet beslutte at afholde møder eller aktiviteter, som ikke er af generel interesse, og afpasse tilstedeværelsen herefter.
- (6) De kompetente myndigheders mandater bør omfatte en fællesskabsdimension. De kompetente myndigheder bør derfor tage hensyn til den virkning, som deres beslutninger vil få på stabiliteten af det finansielle system i alle andre medlemsstater.
- (7) De kompetente myndigheder skal kunne deltage i kollegier oprettet med henblik på tilsyn med kreditinstitutter, hvis moderinstitut er beliggende i et tredjeland. Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) skal, hvor det er nødvendigt, fastsætte ikke bindende retningslinjer og henstillinger for at forbedre konvergens mellem tilsynspraksis i henhold til direktiv 2006/48/EF.
- (8) Informationsunderskud mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet kan vise sig at være skadeligt for den finansielle stabilitet i værtsmedlemsstaterne. Den ret til information, som de tilsynsførende i værtsmedlemsstaten har, navnlig i forbindelse med en krise i systemisk relevante brancher, bør derfor styrkes. Med henblik herpå bør systemisk relevante brancher defineres. De kompetente myndigheder bør fremsende information, der er vigtig for

udøvelsen af centralbankernes og finansministeriernes opgaver i forbindelse med finansielle kriser.

- (9) Hvis et kreditinstituts engagementer i alt for høj grad koncentrerer på en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uacceptabel risiko for tab. En sådan situation kan anses at være til skade for et kreditinstituts solvens. Overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer bør derfor indgå som et integreret led i tilsynet med disse institutter.
- (10) Den nuværende ordning for store engagementer stammer helt tilbage fra 1992. Derfor bør de eksisterende krav til store engagementer fastlagt i direktiv 2006/48/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag⁹ revideres.
- (11) Da kreditinstitutterne i det indre marked konkurrerer direkte med hinanden, bør de vigtigste bestemmelser for overvågning og kontrol af kreditinstitutternes store engagementer harmoniseres yderligere. For at nedbringe den administrative byrde på kreditinstitutterne bør antallet af valgmuligheder for medlemsstaterne med hensyn til store engagementer nedbringes.
- (12) Når det afgøres, om der findes en gruppe af indbyrdes forbundne kunder og dermed engagementer, der udgør en enkelt risiko, er det vigtigt også at tage hensyn til de risici, der opstår fra en fælles kilde til væsentlig finansiering, som kreditinstituttet eller investeringsselskabet selv, dets finansielle gruppe eller dets forbundne parter stiller til rådighed.
- (13) Selv om det ville være ønskeligt at basere beregningen af engagementets værdi på den værdi, der anvendes i forbindelse med minimumskravene til egenkapital, bør der vedtages regler for overvågning af store engagementer uden anvendelse af risikovægte eller grader af risiko. Derudover blev de teknikker til afbødning af kreditrisikoen, der blev anvendt i solvensordningen, fastlagt ud fra den antagelse, at kreditrisikoen var diversificeret godt. Med hensyn til store engagementer er kreditrisikoen ikke diversificeret godt, når der er tale om koncentrationsrisikoen i forbindelse med enkeltkunder. Virkningerne af disse teknikker bør derfor underlægges forsigtighedskontrol. I denne forbindelse er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser for en effektiv genskabelse af kreditbeskyttelsen med hensyn til store engagementer.
- (14) Da et tab fra et engagement med et kreditinstitut eller et investeringsselskab kan være lige så alvorligt som et tab fra ethvert andet engagement, bør sådanne engagementer behandles og indberettes som alle andre engagementer.
- (15) Det er vigtigt at fjerne misforholdet mellem interesserne hos selskaber, som omgrupperer lån til omsættelige værdipapirer og andre finansielle instrumenter (ordregivere), og hos selskaber, som investerer i disse værdipapirer eller instrumenter (investorer). Det er derfor vigtigt for ordregiverne, at de bibeholder eksponeringen for risikoen i forbindelse med de pågældende lån. Navnlig når kreditrisikoen overføres ved securitisation, bør investorerne først træffe deres beslutninger efter at have udvist rettidig omhu, med henblik på hvilken de har behov for tilstrækkelige oplysninger om securitisationerne.

⁹ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

- (16) Bilag III til direktiv 2006/48/EF bør tilpasses for at tydeliggøre visse bestemmelser med henblik på at forbedre konvergens mellem tilsynspraksis.
- (17) Den seneste markedsudvikling har understreget, at likviditetsrisikostyringen er et afgørende element i kreditinstitutternes sundhed. De kriterier, der er fastsat i bilag V og XI til direktiv 2006/48/EF, bør styrkes for at tilpasse disse bestemmelser til det arbejde, som Det Europæiske Banktilsynsudvalg og Baselkomitéen om Banktilsyn har udført.
- (18) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁰.
- (19) Kommissionen bør navnlig gives beføjelser til at ændre bilag III til direktiv 2006/48/EF for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne eller i regnskabsstandarder eller -kravene, der tager hensyn til fællesskabslovgivningen, eller med hensyn til konvergens af tilsynspraksis og for at ændre den procentdel, der er angivet i artikel 111, stk. 1, i dette direktiv, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne. Da disse foranstaltninger er generelle og udarbejdet med henblik på at ændre ikke-væsentlige elementer i direktiv 2006/48/EF, skal de vedtages i henhold til den forskriftsprocedure med kontrol, der er omhandlet i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (20) Da målene med den foreslåede foranstaltning, nemlig indførelsen af regler vedrørende optagelse og udøvelse af virksomhed som kreditinstitut og forsigtighedstilsyn med disse, ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemsstaterne, fordi det kræver en harmonisering af en lang række forskellige regler i de forskellige medlemsstaters retssystemer og derfor bedre kan nås på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (21) Direktiverne 2006/48/EF og 2006/49/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 3, stk. 1, ændres således:
 - a) Første punktum i første afsnit affattes således:

¹⁰ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

"Et eller flere kreditinstitutter, der er beliggende i samme medlemsstat, og som er varigt tilsluttet et centralorgan, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, kan undtages fra kravene i artikel 7 og artikel 11, stk. 1, forudsat at den nationale lovgivning indeholder følgende bestemmelser:"

b) Andet og tredje afsnit udgår.

2. Artikel 4 ændres således:

a) Nr. 6) affattes således:

"6) "institut" med henblik på afdeling 2, 3 og 5 i kapitel 2 i afsnit V: institutter som defineret i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/49/EF"

b) Nr. 45), litra b), affattes således:

"b) to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre som nævnt i litra a), men som må anses for at udgøre en enkelt risiko, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, navnlig finansierings- eller tilbagebetalingsvanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med finansieringen eller tilbagebetalingen."

c) Nr. 48) indsættes:

"48) "konsoliderende tilsynsmyndighed": den kompetente myndighed med ansvar for gennemførelse af tilsyn på et konsolideret grundlag af moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i EU."

3. I artikel 40 indsættes som stk. 3:

"3. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater, og navnlig i nødsituationer."

4. Følgende indsættes som artikel 42a:

"Artikel 42a

1. De kompetente myndigheder i en værtsmedlemsstat kan fremsætte en anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed, i de tilfælde, hvor artikel 129, stk. 1, finder anvendelse, eller til de kompetente myndigheder i hjemlandet om, at en afdeling af et kreditinstitut anses for at være systemisk relevant.

Anmodningen skal indeholde begrundelserne for, at afdelingen skal anses for at være systemisk relevant, navnlig med hensyn til følgende:

a) et kreditinstituts afdeling har en markedsandel i form af indskud på over 2 % i værtsmedlemsstaten

- b) den betydning, som kreditinstituttets suspension eller lukning af dets virksomhed sandsynligvis vil få på betalings-, clearings- og afviklingssystemerne i værtsmedlemsstaten
- c) afdelingens størrelse og betydning med hensyn til antal kunder inden for værtsmedlemsstatens banksystem eller finansielle system.

De kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtsmedlemsstaten og den konsoliderende myndighed, hvor artikel 129, stk. 1, finder anvendelse, skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om, hvilke afdelinger der kan anses for at være systemisk relevante.

Hvis man ikke er nået frem til en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede anmodning, træffer de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten deres egen beslutning om, hvorvidt afdelingen er systemisk relevant, inden for en periode på yderligere to måneder. I forbindelse med beslutningstagningen tager de hensyn til eventuelle synspunkter og forbehold fremsat af de konsoliderende tilsynsmyndigheder eller de kompetente myndigheder i hjemlandet.

De i afsnit 3 og 4 omhandlede beslutninger fastlægges i et dokument indeholdende den fuldt begrundede beslutning, der sendes til de berørte kompetente myndigheder, som anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

Udpegningen af en afdeling som værende systemisk relevant berører ikke de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

2. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler de kompetente myndigheder i en værtsmedlemsstat, hvor en systemisk relevant afdeling er etableret, de i artikel 132, stk. 1, litra c) og d), omhandlede oplysninger og udfører de i artikel 129, stk. 1, litra c), omhandlede opgaver i samarbejde med de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten.

Hvis en kompetent myndighed i et hjemland bliver bekendt med en nødsituation i et kreditinstitut, jf. artikel 130, stk. 1, advarer den, så snart det er praktisk muligt, de i artikel 49 og artikel 50, fjerde afsnit, omhandlede myndigheder.

3. Når artikel 131a ikke finder anvendelse, opretter og leder de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med et kreditinstitut med systemisk relevante afdelinger i andre medlemsstater, et kollegium af tilsynsførende, som skal lette samarbejdet i henhold til artikel 42 og stk. 2 i denne artikel. Oprettelsen af et kollegium og dets drift baseres på skriftlige bestemmelser, der efter høring af de berørte kompetente myndigheder fastlægges af de kompetente myndigheder i hjemlandet."

5. Følgende indsættes som artikel 42b:

"Artikel 42b

1. De kompetente myndigheder tager under udøvelsen af deres opgaver hensyn til konvergensen i forbindelse med tilsynsredskaber og tilsynspraksis i anvendelsen af love og administrative bestemmelser vedtaget i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder deltager i arbejdet i Det Europæiske Banktilsynsudvalg og tager hensyn til dets ikke-bindende retningslinjer og anbefalinger.

2. Det Europæiske Banktilsynsudvalg aflægger hvert tredje år med start den 31. december 2010 beretning til Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen om de fremskridt, der gøres i retning af konvergens i tilsynet."

6. Artikel 49 ændres således:

a) I første afsnit affattes litra a) således:

"a) centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres respektive lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken, overvågning af betalinger og værdipapirafviklingssystemer samt opretholdelse af finansiell stabilitet, og"

b) Følgende afsnit indsættes:

"I en nødsituation som omhandlet i artikel 130, stk. 1, tillader medlemsstaterne de kompetente myndigheder at meddele centralbankerne i Fællesskabet oplysninger, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres respektive lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken, overvågning af betalinger og værdipapirafviklingssystemer samt opretholdelse af finansiell stabilitet."

7. I artikel 50 tilføjes følgende afsnit:

"I en nødsituation som omhandlet i artikel 130, stk. 1, tillader medlemsstaterne de kompetente myndigheder at videregive oplysninger til de i stk. 1 nævnte afdelinger i alle berørte medlemsstater."

8. Artikel 57 ændres således:

a) Litra a) affattes således:

"a) kapital i betydningen i artikel 22 i direktiv 86/635/EØF, for så vidt den er indbetalt plus den tilknyttede del af overkursen ved emission, den dækker tab i going concern-situationer fuldstændigt, og den rangerer efter alle andre krav ved konkurs og likvidation."

b) Følgende indsættes som litra ca):

"ca) andre instrumenter end de i litra a) omhandlede, som opfylder kravene i artikel 63, stk. 2, litra a), c), d) og e), og i artikel 63a;"

9. Artikel 61, første afsnit, affattes således:

"Egenkapitalbegrebet som defineret i artikel 57, litra a)-h), omfatter et maksimalt antal komponenter og beløb. Medlemsstaterne træffer beslutning om anvendelsen af disse komponenter og om fradrag af andre komponenter end de i artikel 57, litra i)-r), omhandlede."

10. I artikel 63, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

"De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter skal opfylde de i litra a), c), d) og e), i denne artikel opstillede krav."

11. Følgende indsættes som artikel 63a:

"Artikel 63a

"1. De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter skal opfylde kravene i stk. 2-5 i denne artikel.

2. Instrumenterne skal være udaterede eller have en oprindelig løbetid på mindst 30 år. Disse instrumenter kan omfatte en eller flere call options udelukkende efter udstederens valg, men de må ikke indløses før fem år efter udstedelsesdatoen. Hvis de lovbestemte eller aftalemæssige bestemmelser om udaterede instrumenter indebærer et moderat incitament for kreditinstituttet til at foretage indløsning som bestemt af de kompetente myndigheder, bør et sådant incitament ikke optræde før 10 år efter udstedelsesdatoen.

Daterede og udaterede instrumenter kan kun købes eller indløses med de kompetente myndigheders forudgående samtykke. De kompetente myndigheder kan give samtykke, hvis anmodningen fremsættes på initiativ af et kreditinstitut, og hverken kreditinstituttets finansielle vilkår eller dets solvens berøres i urimelig grad. De kompetente myndigheder kan kræve, at institutterne erstatter instrumentet med komponenter af samme eller bedre kvalitet, jf. artikel 57, litra ca).

De kompetente myndigheder kræver, at indløsningen af daterede instrumenter suspenderes, hvis kreditinstituttet ikke opfylder de i artikel 75 fastsatte kapitalkrav.

De kompetente myndigheder kan på ethvert tidspunkt give tilladelse til tidlig indløsning af daterede og udaterede instrumenter, såfremt der sker en ændring i skattebehandlingen eller den forskriftsmæssige klassificering, som ikke var forudsat på tidspunktet for udstedelsen.

3. De lovbestemte eller aftalemæssige bestemmelser vedrørende instrumentet skal give kreditinstituttet mulighed for, når det er nødvendigt, at annullere udbetalingen af renter eller udbytte i en tidsbegrænset periode på et ikke-kumulativt grundlag.

Kreditinstituttet annullerer dog sådanne udbetalinger, hvis det ikke opfylder kapitalkravene i artikel 75.

De kompetente myndigheder kan kræve annullering af sådanne udbetalinger baseret på kreditinstituttets finansielle situation og solvens. En sådan annullering går ikke ud over kreditinstituttets ret til at erstatte udbetalingen af renter eller udbytte med betaling i form af et af de i artikel 57, litra a), omhandlede instrumenter, forudsat at

enhver sådan mekanisme gør det muligt for kreditinstituttet at bevare sine finansielle ressourcer. En annullering kan være underlagt særlige vilkår fastsat af de kompetente myndigheder.

4. Det skal fremgå af de lovbestemte eller aftalemæssige bestemmelser vedrørende instrumentet, at hovedstol, ubetalte renter eller udbytte skal være af en sådan karakter, at de dækker tab og ikke hindrer kreditinstituttets forhøjelse af aktiekapitalen ved overførsel fra reserver.

5. I tilfælde af kreditinstituttets konkurs eller likvidation skal instrumenterne rangere efter de i artikel 63, stk. 2, omhandlede komponenter.

6. Det Europæiske Banktilsynsudvalg udarbejder retningslinjer med henblik på at skabe større ensartethed i tilsynspraksis hvad angår de instrumenter, der er omhandlet i stk. 1, og overvåger anvendelsen af dem. Senest i januar 2012 tager Kommissionen anvendelsen af denne artikel op til fornyet overvejelse og aflægger rapport for Parlamentet og Rådet."

12. Artikel 65, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) minoritetsinteresser i henhold til artikel 21 i direktiv 83/349/EØF, hvis metoden med global integration anvendes. De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter, der måtte give anledning til minoritetsinteresser, skal opfylde kravene i artikel 63a, 66 og 63, stk. 2, litra a), c), d) og e)"

13. Artikel 66 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. For de i artikel 57, litra d)-h), omhandlede komponenter gælder følgende begrænsninger:

- a) summen af de i artikel 57, litra d)-h), anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 100 % af de i litra a)-ca) nævnte komponenter med fradrag af de i litra i), j) og k) nævnte komponenter, og
- b) summen af de i artikel 57, litra g)-h), anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 % af de i litra a)-ca) minus litra i), j) og k) nævnte komponenter."

b) Som stk. 1a indsættes:

"1a. Uanset stk. 1 gælder følgende begrænsninger for samtlige komponenter i artikel 57, litra ca):

- a) instrumenter, der i nødsituationer skal konverteres til de i artikel 57, litra a), nævnte komponenter inden for en forud fastsat margin, og kapital, der er indbetalt, som dækker tab fuldstændigt i going concern-situationer, og som i tilfælde af konkurs eller likvidation rangerer efter alle andre krav, må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 % af komponenterne i litra a)-ca) med fradrag af litra i), j) og k) i artikel 57

- b) inden for de i litra a) nævnte grænser må alle andre instrumenter ikke overstige et maksimumsbeløb på 35 % af komponenterne i litra a)-ca) med fradrag af artikel 57, litra i), j) og k)
- c) inden for de i litra a) og b) nævnte grænser må daterede instrumenter og alle instrumenter, hvis lovbestemte eller aftalemæssige bestemmelser indebærer et incitament for kreditinstituttet til at foretage indløsning, ikke overstige et maksimumsbeløb på 15 % af komponenterne i litra a)-ca) med fradrag af de i artikel 57, litra i), j) og k), nævnte komponenter
- d) beløbet for de komponenter, der overskrider de i litra a), b) og c) nævnte grænser, er omfattet af den i stk. 1 fastsatte grænse."

c) Stk. 2 affattes således:

"2. Summen af komponenterne i artikel 57, litra l)-r), skal for halvdelens vedkommende fratrækkes summen af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca) minus litra i)-k), og for halvdelens vedkommende summen af komponenterne i artikel 57, litra d)-h), efter anvendelse af grænserne i stk. 1 i nærværende artikel. Såfremt halvdel af summen af komponenterne i artikel 57, litra l)-r), overstiger summen af komponenterne i artikel 57, litra d)-h), fratrækkes det overskydende beløb i summen af litra a)-ca) minus litra i)-k) i artikel 57. Komponenterne i artikel 57, litra r), fratrækkes ikke, hvis de er medtaget i beregningen af de risikovægtede engagementer med henblik på artikel 75, jf. bilag IX, del 4."

d) Stk. 4 affattes således:

"4. De kompetente myndigheder kan give kreditinstitutterne tilladelse til midlertidigt i nødsituationer at overskride de i stk. 1 og 1a fastsatte grænser."

14. Artikel 87 ændres således:

a) Stk. 11, affattes således:

"11. Opfylder engagementer i form af et institut for kollektive investering i værdipapirer ("collective investment undertaking" (CIU)) (investeringsinstitut) kriterierne i bilag VI, del 1, nr. 77 og 78, og er kreditinstituttet bekendt med alle de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, skal kreditinstituttet medregne disse underliggende engagementer ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer og de forventede tab i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i denne underafdeling. Stk. 12 finder anvendelse på den del af de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, som det ikke er bekendt med og ikke med rimelighed kunne være bekendt med.

Når kreditinstituttet ikke opfylder betingelserne for anvendelse af de metoder, der er fastlagt i denne underafdeling for alle eller dele af de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, skal risikovægtede engagementer og forventede tab beregnes i henhold til følgende fremgangsmåder:

- a) for engagementer tilhørende den i artikel 86, stk. 1, litra e), anførte engagementsklasse anvendes fremgangsmåden i bilag VII, del 1, nr. 19-21

- b) for alle andre underliggende engagementer anvendes metoden i artikel 78-83 med følgende ændringer:
- i) for engagementer, der er underlagt en specifik risikovægt for ikke-ratede engagementer, eller som er omfattet af det højeste kreditkvalitetstrin for en bestemt engagementsklasse, skal risikovægten ganges med en faktor på 2, men den kan ikke være højere end 1250 %
 - ii) for alle andre engagementer skal risikovægten ganges med en faktor på 1,1 og er omfattet af et minimum på 5 %."

Hvis kreditinstituttet med henblik på litra a) ikke kan sondre mellem unoterede aktier, børsnoterede aktier og andre aktier, skal det behandle de pågældende engagementer som andre aktier. Når disse engagementer sammen med kreditinstituttets direkte engagementer i denne engagementsklasse ikke er væsentlige i betydningen i artikel 89, stk. 2, kan stk. 1 i denne artikel anvendes, såfremt de kompetente myndigheder godkender dette."

- b) Stk.12, andet afsnit, affattes således:

"Som et alternativ til den i første afsnit beskrevne metode kan kreditinstitutter selv beregne eller gøre brug af en tredjemand til at beregne og indberette de gennemsnitlige risikovægtede værdier af engagementer baseret på investeringsinstitutternes underliggende engagementer i overensstemmelse med de i stk. 11, litra a) og b), nævnte metoder, forudsat at beregningens og indberetningens nøjagtighed er tilstrækkelig sikret."

15. I artikel 89, litra d), affattes første punktum således:

"d) engagementer med centralregeringen i medlemsstaterne og deres regionale regeringer, lokale myndigheder og administrative organer, forudsat at"

16. Artikel 106 ændres således:

- a) Stk. 2, affattes således:

"2. Engagementerne omfatter ikke:

- a) ved valutatransaktioner: engagementer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på 48 timer, efter at betaling har fundet sted
- b) ved køb eller salg af værdipapirer: engagementer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted, eller værdipapirerne er leveret alt efter, hvilken dato der ligger først
- c) ved betalingsformidling eller tilbud om clearing og afvikling af værdipapirer til kunder: forsinket modtagelse af finansiering og andre engagementer, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end til den følgende hverdag."

b) Følgende indsættes som stk. 3:

"3. For at fastslå, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med de i artikel 79, stk. 1, litra m), o) og p), nævnte engagementer, hvor der er et engagement med underliggende aktiver, skal et kreditinstitut vurdere ordningen og dens underliggende engagementer. Med henblik herpå skal et kreditinstitut vurdere den økonomiske substans og de risici, der er forbundet med transaktionsstrukturen."

17. Artikel 107 affattes således:

"Artikel 107

Med henblik på beregning af værdien af engagementer i henhold til denne afdeling omfatter "kreditinstitut" også ethvert offentligt eller privat foretagende, herunder også et sådant foretagendes afdelinger, der opfylder definitionen på et "kreditinstitut" og er godkendt i et tredjeland."

18. Artikel 110 affattes således:

"Artikel 110

1. Kreditinstitutter indberetter følgende oplysninger om alle store engagementer til de kompetente myndigheder, herunder store engagementer, der ikke er omfattet af artikel 111, stk. 1:

- a) identifikation af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et kreditinstitut har et stort engagement med
- b) engagementets værdi, så vidt muligt inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion
- c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor det anvendes
- d) engagementets værdi efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoafdækning beregnet med henblik på artikel 111, stk. 1.

Er et kreditinstitut underlagt artikel 84-89, skal dets 20 største engagementer på et konsolideret grundlag, eksklusiv de engagementer, der ikke er omfattet af artikel 111, stk. 1, oplyses til de kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser om, at indberetning skal finde sted mindst to gange om året.

3. Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne så vidt muligt analyserer deres engagementer med udstedere af en sikkerhedsstilling og leverandører af ufinansieret kreditrisikoafdækning for at fastslå eventuelle koncentrerede engagementer, og at de i relevant omfang træffer foranstaltninger og underretter de kompetente myndigheder om markante resultater af analysen."

19. Artikel 111 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Et kreditinstitut må ikke efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 112-117 påtage sig et engagement med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvis værdi overstiger 25 % af dets egenkapital.

Er kunden et institut, eller omfatter gruppen af indbyrdes forbundne kunder et eller flere institutter, må denne værdi ikke overstige 25 % af kreditinstitutets egenkapital eller 150 mio. EUR, idet det er den højeste værdi, der gælder, forudsat at summen af engagementsværdierne efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 112-117 med alle de indbyrdes forbundne kunder, som ikke er institutter, ikke overstiger 25 % af kreditinstitutets egenkapital.

Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette Kommissionen."

b) Stk. 2 og 3 udgår.

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Et kreditinstitut skal til enhver tid overholde den i stk. 1 fastsatte grænse. Hvis engagementerne i undtagelsestilfælde alligevel overstiger denne grænse, skal der omgående gives underretning herom til de kompetente myndigheder, der, hvis omstændighederne taler for det, kan indrømme kreditinstitutet en bestemt tidsfrist til atter at overholde grænsen."

20. Artikel 112 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Med forbehold af stk. 3, hvor anerkendelse af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning kan tillades efter artikel 113-117, skal dette ske på betingelse af, at anerkendelseskravene og andre minimumskrav, der er fastsat i artikel 90-93, overholdes."

b) Følgende indsættes som nr. 4:

"4. Med henblik på dette afsnit tager et kreditinstitut ikke hensyn til den i bilag VIII, del 1, nr. 20-22, omhandlede sikkerhedsstillelse, medmindre det er tilladt i henhold til artikel 115."

21. Artikel 113 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 udgår.

b) Stk. 3 ændres således:

i) Første punktum affattes således:

"3. Følgende engagementer er undtaget fra bestemmelserne i artikel 111, stk. 1:"

ii) Litra e) og litra f) affattes således:

- "e) aktivposter, der repræsenterer fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer og lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83, og andre engagementer med eller garanteret af sådanne regeringer eller myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83
 - f) engagementer med de i artikel 80, stk. 7 eller 8, nævnte modparter, hvis de ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83; engagementer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra bestemmelserne i artikel 111, stk. 1, eller ej, som engagementer med en tredjepart."
- iii) Litra i) affattes således:
- "i) engagementer, der opstår som følge af uudnyttede kreditfaciliteter, klassificeres som ikke-balanceførte poster med lav risiko i bilag II, og såfremt der er indgået en aftale med kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder, i henhold til hvilken faciliteten kun kan udnyttes, hvis det er godtgjort, at det ikke vil resultere i, at den i artikel 111, stk. 1, fastsatte grænse overskrides."
- iv) Litra j)-t) udgår.
- c) Tredje, fjerde og femte afsnit udgår.
- d) Følgende indsættes som stk. 4:
- "4. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige artikel 111, stk. 1, for følgende engagementer:
- a) dækkede obligationer som defineret i bilag VI, del 1, nr. 68-70
 - b) aktivposter, der repræsenterer fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer og lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter artikel 78-83, og andre engagementer med eller garanteret af sådanne regeringer eller myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter artikel 78-83
 - c) uanset stk. 1, litra f), i nærværende artikel engagementer, som et kreditinstitut har indgået med sit moderselskab, moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på et konsolideret grundlag, som kreditinstituttet selv er underlagt i overensstemmelse med nærværende direktiv eller med tilsvarende regler i et tredjeland; engagementer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra artikel 111, stk. 1, eller ej, som engagementer med en tredjepart
 - d) aktivposter, der repræsenterer engagementer med eller kapitalinteresser eller andre interesser i regionale eller centrale kreditinstitutter, som det långivende kreditinstitut i henhold til lovbestemte eller aftalemæssige bestemmelser er tilsluttet i et netværk, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket

- e) aktivposter, der består i fordringer på og andre engagementer med kreditinstitutter indgået af kreditinstitutter, der opererer på et ikke-konkurrencemæssigt grundlag og yder lån under lovgivningsprogrammer eller i henhold til deres vedtægter til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som indebærer en eller anden form for statslig kontrol og restriktioner i brugen af lånene, forudsat at de pågældende engagementer stammer fra sådanne lån, der videregives til de begunstigede via andre kreditinstitutter
- f) aktivposter, der består i fordringer på og andre engagementer med institutter, forudsat at disse engagementer ikke udgør sådanne institutters egenkapital, ikke har længere varighed end til den følgende handelsdag og er denomineret i valutaen for den medlemsstat, der udnytter denne option, forudsat at denne valuta ikke er euroen."

22. Artikel 114 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Med forbehold af stk. 3 kan et kreditinstitut med henblik på beregning af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, benytte den "fuldt justerede værdi af engagementer", der er beregnet efter artikel 90-93, under hensyntagen til kreditrisikoreduktionen, volatilitetsjusteringer og eventuelt manglende løbetidsmatch (E*)."

b) Stk. 2 ændres således:

i) Første afsnit affattes således:

"Med forbehold af stk. 3 kan et kreditinstitut, der har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer for en engagementsklasse efter artikel 84-89, få tilladelse til – hvis det til de kompetente myndigheders tilfredshed er i stand til at foretage estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse på deres engagementer, der kan holdes adskilt fra andre aspekter af relevans for tab i tilfælde af misligholdelse – at anerkende sådanne virkninger ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1."

ii) Fjerde afsnit affattes således:

"Kreditinstitutter, der har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer for en engagementsklasse efter artikel 84-89, og som ikke beregner værdien af deres engagementer ved hjælp af den metode, der er omhandlet i første afsnit, kan benytte den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i artikel 117, stk. 1, litra b), til beregning af værdien af engagementer."

c) Stk. 3 ændres således:

i) Første afsnit affattes således:

"Et kreditinstitut, som anvender den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller den i stk. 2 beskrevne metode til beregning af værdien af

engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, skal regelmæssigt gennemføre stresstest af deres kreditrisikokoncentrationer, herunder også i relation til salgsværdien af en accepteret sikkerhedsstillelse."

ii) Fjerde afsnit affattes således:

"Viser en sådan stresstest, at salgsværdien af den accepterede sikkerhedsstillelse er lavere, end hvad der ville blive tilladt efter henholdsvis den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2, skal værdien af den sikkerhedsstillelse, der kan tillades anerkendt ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, reduceres tilsvarende."

iii) I femte afsnit affattes litra b) således:

"b) politik og procedurer for det tilfælde, at en stresstest viser, at salgsværdien af sikkerhedsstillelsen er lavere, end hvad der er taget i betragtning ved anvendelsen af den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2, og"

d) Stk. 4 udgår.

23. Artikel 115 affattes således:

" Artikel 115

1. Med henblik på dette afsnit kan et kreditinstitut nedsætte engagementsværdien med op til 50 % af værdien af den pågældende faste ejendom, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) engagementet er sikret ved pant i fast ejendom eller ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning
- b) engagementet vedrører en leasingtransaktion, hvor udlejeren beholder den fulde ejendomsret til den udlejede bolig, så længe lejeren ikke har benyttet sin købsoption.

Værdien af den faste ejendom skal til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af strenge værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser. Værdiansættelsen foretages mindst en gang om året.

Fast ejendom til beboelse defineres som beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren.

2. Med henblik på dette afsnit kan et kreditinstitut kun reducere engagementsværdien med op til 50 % af værdien af den pågældende erhvervsjendom, hvis de følgende engagementer ville blive tillagt en 50 % risikovægt efter artikel 78-83:

- a) engagementer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i kontor- eller forretningsejendomme eller i form af aktier i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører kontor- eller forretningsejendomme, eller

- b) engagementer, der vedrører ejendomsleasingtransaktioner vedrørende kontor- eller forretningsejendomme.

Erhvervsejendom skal opføres fuldstændigt, leases fuldstændigt og give anledning til en passende lejeindtægt."

24. Artikel 116 udgår.

25. Artikel 117 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Er der stillet sikkerhed for et engagement indgået med en kunde af tredjemand, eller er det sikret ved sikkerhedsstillelse udstedt af tredjemand, kan et kreditinstitut:

- a) behandle den del af engagementet, der er stillet sikkerhed for, som værende indgået af garantistilleren frem for af kunden, forudsat at det usikrede engagement med garantistilleren ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af det usikrede engagement med kunden efter artikel 78-83
- b) behandle den del af engagementet, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse, som værende indgået af tredjeparten frem for af kunden, hvis engagementet garanteres ved sikkerhedsstillelse, og hvis den del af engagementet, for hvilken der er stillet sikkerhed, ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af det usikrede engagement med kunden efter artikel 78-83.

Et kreditinstitut anvender ikke metoden i litra b), når der er manglende match mellem engagementets løbetid og beskyttelsens løbetid.

Med henblik på dette afsnit kan et kreditinstitut kun anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og behandlingen i første afsnit, litra b), når det er tilladt at anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse med henblik på artikel 75, litra a)."

b) Første punktum i stk. 2 affattes således:

"Anvender et kreditinstitut den behandling, der er fastsat i stk. 1, litra a):"

26. Artikel 119 udgår.

27. Følgende afdeling 7 indsættes i kapitel 2:

"Afdeling 7

Engagementer i overført kreditrisiko

Artikel 122a

1. Et kreditinstitut må ikke eksponeres for kreditrisikoen ved en forpligtelse eller en potentiel forpligtelse eller en pulje af forpligtelser eller potentielle forpligtelser, hvis

det ikke direkte var impliceret i forhandlingen, struktureringen og dokumentationen af den oprindelige aftale, hvorved forpligtelserne eller de potentielle forpligtelser opstod, hvis:

- a) de personer eller foretagender, som direkte forhandlede, strukturerede og dokumenterede den oprindelige aftale med debitoren eller den potentielle debitor, eller subsidiært og i givet fald
- b) de personer eller foretagender, som direkte eller indirekte forvalter og køber sådanne forpligtelser eller potentielle forpligtelser på kreditinstituttets vegne,

har udstedt udtrykkeligt tilsagn til kreditinstituttet om på løbende basis at opretholde en væsentlig nettokapitalandel, som under ingen omstændigheder må være på mindre end 5 %, i positioner, der har den samme risikoprofil som den, som kreditinstituttet er eksponeret for.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på forpligtelser eller potentielle forpligtelser, som består i fordringer eller eventualfordringer på eller garanteret af:

- a) centralregeringer eller centralbanker
- b) institutter, for hvilke der gælder et kreditkvalitetstrin på 3 eller højere i henhold til bilag VI, del 3, nr. 29, og
- c) multilaterale udviklingsbanker.

Stk. 1 gælder ikke for hverken syndikerede lån eller credit default swaps, når disse instrumenter benyttes til at gruppere og/eller sikre en forpligtelse, der er omfattet af stk. 1.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse på engagementer indgået af kreditinstituttet efter den 1. januar 2011. De kompetente myndigheder kan beslutte at suspendere kravene midlertidigt i perioder med generel markedslikviditetsstress.

4. Inden kreditinstitutter investerer skal de på løbende basis og til enhver tid for hvert af deres individuelle securitisationspositioner kunne demonstrere over for de kompetente myndigheder, at de har en bred og indgående forståelse af og har gennemført formelle politikker og procedurer til analyse og skriftlig registrering af:

- a) tilsagnet i stk. 1 fra engagementsleverende og/eller organiserende kreditinstitutter om at opretholde en nettokapitalandel i securitisationen og den periode, for hvilken tilsagnet er afgivet
- b) risikokarakteristikken ved den individuelle securitisationsposition
- c) risikokarakteristikken ved de underliggende engagementer i securitisationspositionen
- d) omdømmet og tabserfaringerne ved tidligere securitisationer hos engagementsleverende kreditinstitutter i de relevante underliggende engagementsklasser i securitisationspositionen

- e) de engagementsleverende og organiserende kreditinstitutters erklæringer om den rettidige omhu, de har udvist i forhold til debitorerne og i givet fald sikkerhedsstillelseskarakteren af de underliggende engagementer i securitisationspositionen
- f) i givet fald de metodologier og det begrebsapparat, som vurderingen af sikkerhedsstillelsen til støtte for de underliggende engagementer i securitisationspositionen er baseret på, og de politikker, de engagementsleverende kreditinstitutter har indført for at sikre vurderingsmandens uafhængighed, og
- g) alle de strukturelle karakteristika ved securitisationen, som væsentlig vil kunne påvirke ydeevnen i kreditinstituttets securitisationsposition. Med henblik herpå skal kreditinstitutter, inden de foretager investeringer og regelmæssigt derefter, gennemføre og registrere hensigtsmæssige stresstest, idet sådanne stresstest skal udføres uafhængigt af det eller de ECAI, der kreditvurderede securitisationen, og være baseret på alle relevante oplysninger, der tilvejebringes af det engagementsleverende kreditinstitut til dette formål.

5. Kreditinstitutter skal indføre formelle procedurer for på løbende basis og rettidigt at overvåge ydeevneoplysninger om de underliggende engagementer i deres securitisationspositioner. Hvor dette er relevant, skal dette mindst omfatte: engagementstypen, det tidsrum, hvori engagementerne har været besiddet af det engagementsleverende kreditinstitut, herunder hvor stor en procentdel det engagementsleverende kreditinstitut har besiddet i under 2 år, procentdelen af lån, der er forfalden med mere end 30, 60 og 90 dage, misligholdelsessatser, forudbetalingssatser, overtagne lån, sikkerhedsstillelsestype og besiddelsen heraf, frekvensfordelingen af kreditvurderinger og andre målinger af kreditværdigheden for de underliggende engagementer, den erhvervsmæssige og geografiske diversificering og frekvensfordelingen af belåningsprocenten med udsvingsbånd, der fremmer en hensigtsmæssig følsomhedsanalyse. Udgøres de underliggende engagementer selv af securitisationspositioner, gælder kravene om at overvåge og have adgang til oplysninger for de underliggende engagementer i disse securitisationspositioner. I tilfælde, hvor kravene i stk. 4 og i dette stykke ikke er opfyldt, skal kreditinstitutterne anvende en risikovægtning på 1250 % på disse securitisationspositioner i henhold til bilag IX, del 4.

6. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal anvende de samme sunde og veldefinerede kriterier for kreditgivning i overensstemmelse med kravene i bilag V, nr. 3, på engagementer, som skal securitiseres, som de anvender på engagementer, som skal holdes uden for deres egen handelsbeholdning. Med henblik herpå skal de samme processer for godkendelse og, hvor dette er relevant, for ændring, fornyelse og refinansiering af kreditter anvendes af de engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter. Kreditinstitutterne skal også anvende de samme analysestandarder på andele og/eller tegninger i securitisationsemissioner, der købes fra tredjemand, uanset om sådanne andele og/eller tegninger skal besiddes inden for eller uden for deres egen handelsbeholdning.

7. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal oplyse investorer om omfanget af deres tilsagn i henhold til stk. 1 om at bibeholde en nettokapitalandel

i securitisationen. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal sikre, at potentielle investorer har umiddelbar adgang til alle væsentlige og relevante data om kreditkvaliteten og ydeevnen i de enkelte underliggende engagementer, likviditetsstrømme og sikkerhedsstillelse til støtte for et securitisationengagement samt til alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre omfattende og informerede stresstest på likviditetsstrømmene og sikkerhedsstillelsesværdierne til støtte for de underliggende engagementer. I tilfælde, hvor disse krav og kravene i stk. 6 ikke er opfyldt, skal artikel 95, stk. 1, ikke anvendes af et engagementsleverende kreditinstitut, som det ikke er tilladt at udelukke de securitiserede engagementer fra beregningen af deres kapitalkrav i henhold til dette direktiv.

8. Stk. 4-7 finder anvendelse på securitisationer, der udstedes fra den dato, på hvilken dette direktiv træder i kraft, og på eksisterende securitisationer, hvor nye underliggende engagementer er tilføjet eller erstattet efter denne dato.

9. De kompetente myndigheder skal mindst én gang om året offentliggøre:

- a) de metodologier, de har indført for at kontrollere overholdelsen af stk. 1-7
- b) en beskrivelse af og antallet af foranstaltninger, de har truffet, for at kontrollere overholdelsen af stk. 1-7 igennem de foregående tolv måneder og
- c) antallet og en kortfattet beskrivelse af de tilfælde af manglende overholdelse af stk. 1-7, de har konstateret igennem de foregående tolv måneder.

Dette krav er underlagt bestemmelserne i andet afsnit af artikel 144.

10. Det Europæiske Banktilsynsudvalg skal én gang om året aflægge rapport for Kommissionen om de kompetente myndigheders overholdelse af denne artikel. Kommissionen forelægger senest i december 2014 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen og effektiviteten af denne artikel set i lyset af markedsudviklingen."

28. Artikel 129 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra b) affattes således:

"b) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i "going concern"-situationer, herunder i relation til aktiviteterne i artikel 123, 124, 136, kapitel 5 og bilag V i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder."

ii) Som litra c) indsættes:

"c) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder, og om nødvendigt med centralbankerne, som forberedelse til og under nødsituationer, herunder en negativ udvikling i kreditinstitutter eller på finansmarkederne.

Planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i litra c) omfatter de i artikel 132, stk. 3, litra b), omhandlede ekstraordinære foranstaltninger, gennemførelsen af beredskabsplaner og kommunikation til offentligheden."

b) Følgende indsættes som stk. 3:

"3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i en medlemsstat med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU eller filialer af et finansielt moderholdingselskab skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning:

- a) om anvendelse af artikel 123 og 124 til at bestemme, om størrelsen af gruppens konsoliderede egenkapital svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og følgelig den krævede egenkapitals størrelse med henblik på anvendelse af artikel 136, stk. 2, på hver enhed i bankkoncernen på et konsolideret grundlag
- b) om ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning med henblik på anvendelse af artikel 74, stk. 2, på alle enheder i bankkoncernen.

Med henblik på litra a) skal den fælles beslutning nås inden for seks måneder efter den konsoliderende myndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for koncernen i overensstemmelse med artikel 124 og 123 for de andre berørte kompetente myndigheder.

Med henblik på litra b) skal den fælles beslutning træffes senest den 30. juni 2011.

Den i første afsnit omhandlede fælles beslutning skal fremgå af et dokument indeholdende den fuldt begrundede beslutning, som den konsoliderende tilsynsmyndighed skal sende til moderkreditinstituttet i EU.

I tilfælde af uoverensstemmelse hører den konsoliderende tilsynsmyndighed på anmodning fra en af de andre relevante kompetente myndigheder Det Europæiske Banktilsynsudvalg. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre Det Europæiske Banktilsynsudvalg på eget initiativ.

Når de kompetente myndigheder ikke frem til en sådan fælles beslutning inden for seks måneder, træffer det konsoliderende tilsynsudvalg sin egen beslutning om anvendelsen af artikel 74, stk. 2, artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2. Beslutningen skal fremgå af et dokument indeholdende den fuldt begrundede beslutning og skal tage hensyn til synspunkter og forbehold, som andre kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af seks månedersperioden. Den konsoliderende tilsynsmyndighed meddeler beslutningen til de øvrige kompetente myndigheder.

Når Det Europæiske Banktilsynsudvalg er blevet hørt, skal det konsoliderende tilsynsudvalg tage hensyn til dets råd og redegøre for enhver betydende afvigelse fra det.

Den i første afsnit nævnte fælles beslutning og den i sjette afsnit nævnte beslutning anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat."

29. Artikel 130, stk.1, affattes således:

"1. Opstår der en nødsituation, herunder en negativ udvikling på finansmarkederne, som potentielt kan bringe stabiliteten i det finansielle system i fare i en af de medlemsstater, hvor enheder i en koncern har fået meddelt tilladelse, og hvor systemisk relevante afdelinger som nævnt i artikel 42a er etableret, skal den konsoliderende tilsynsmyndighed, så hurtigt som praktisk muligt, jf. kapitel 1, afdeling 2, underrette de i artikel 49, fjerde afsnit, og artikel 50 omhandlede myndigheder og meddele dem alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Disse forpligtelser finder anvendelse på alle kompetente myndigheder i artikel 125 og 126 og på den kompetente myndighed i artikel 129, stk. 1.

Hvis den i artikel 49, fjerde afsnit, omhandlede myndighed bliver bekendt med en situation som den, der er beskrevet i første afsnit, underretter den så hurtigt som praktisk muligt de kompetente myndigheder nævnt i artikel 125 og 126.

Hvor det er muligt, skal den kompetente myndighed og den myndighed, der er nævnt i artikel 49, fjerde afsnit, anvende eksisterende kommunikationskanaler.

30. Følgende indsættes som artikel 131a:

"Artikel 131a

1. Det konsoliderende tilsynsudvalg skal etablere kollegier af tilsynsførende for at lette udøvelsen af de opgaver, der er nævnt i artikel 129 og artikel 130, stk. 1.

Kollegier af tilsynsførende skal fastsætte rammer for den konsoliderende tilsynsmyndigheds og de andre kompetente myndigheders udførelse af følgende opgaver:

- a) udveksle information
- b) nå til enighed om frivillige mandater og uddelegering af ansvar
- c) fastlægge tilsynsprogrammer baseret på en risikovurdering af koncernen i overensstemmelse med artikel 124
- d) øge effektiviteten af tilsynet ved at fjerne unødvendigt dobbeltarbejde i forbindelse med tilsynskravene, herunder i tilknytning til de i artikel 130, stk. 2, og artikel 132, stk. 2, nævnte informationskrav
- e) konsekvent anvende forsigtighedskravene i dette direktiv på alle enheder i en bankkoncern
- f) anvende artikel 129, stk. 1, litra c), under hensyntagen til det arbejde, der udføres i andre fora, der eventuelt er etableret på dette område.

De kompetente myndigheder, der deltager i kollegiet af tilsynsførende, skal arbejde tæt sammen. Fortrolighedskravene i kapital 1, afsnit 2, må ikke forhindre de kompetente myndigheder i at udveksle fortrolig information i kollegierne af

tilsynsførende. Oprettelsen af kollegier af tilsynsførende må ikke berøre de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

2. Etableringen af kollegiet og dets funktion skal baseres på de skriftlige retningslinjer i artikel 131, som fastlægges efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds høring af de relevante kompetente myndigheder.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg fastlægger retningslinjer for kollegiernes operationelle drift.

De kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber til et moderkreditinstitut eller et moderfinansieringsselskab i EU og de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor systemisk relevante afdelinger som omhandlet i artikel 42a er etableret, og myndighederne i tredjelande kan deltage i kollegier af tilsynsførende.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed er formand for møderne i kollegiet og træffer beslutning om, hvilke kompetente myndigheder der skal deltage i et møde eller en aktivitet i kollegiet. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal holde alle medlemmerne af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder og aktiviteter og om beslutninger truffet på disse møder.

Den konsoliderende tilsynsmyndigheds beslutning skal tage hensyn til relevansen for de pågældende myndigheder af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, og de i artikel 40, stk. 3, og artikel 42a, stk. 2, omhandlede forpligtelser.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal under hensyntagen til fortrolighedskravene i kapitel 1, afsnit 2, underrette Det Europæiske Banktilsynsudvalg om kollegiet af tilsynsførendes aktiviteter, herunder i nødsituationer, og meddele dette udvalg alle oplysninger, der er af særlig relevans med hensyn til konvergens i tilsynet."

31. Artikel 132 ændres således:

- a) I stk. 1, litra d), erstattes henvisningen til artikel 136 med en henvisning til artikel 136, stk. 1.
- b) I stk. 3, litra b), erstattes henvisningen til artikel 136 med en henvisning til artikel 136, stk. 1.

32. Artikel 150 ændres således:

- a) Stk. 1 ændres således:
- ii) Litra k) og litra l) affattes således:

"k) listen over og klassificeringen af ikke-balanceførte poster i bilag II og IV

- l) tilpasning af bestemmelserne i bilag III og V-XII for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, navnlig nye finansielle produkter, eller inden for regnskabsstandarder eller krav, der tager højde for

fællesskabslovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis, eller"

ii) Som litra m) indsættes:

"m) ændring af det beløb og den procentdel, der er angivet i artikel 111, stk. 1, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne."

b) Stk. 2, litra c), affattes således:

"c) tydeliggørelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel 113"

33. I artikel 154 indsættes som stk. 8 og 9:

"8. Kreditinstitutter, der ikke inden [*den i artikel 4 nævnte dato – indsættes, hvis den er kendt*] overholder de grænser, der er fastsat i artikel 66, stk. 1a, udvikler strategier og processer i henhold til artikel 123 om de nødvendige foranstaltninger til at løse denne situation inden de i stk. 9 fastsatte datoer.

Disse foranstaltninger revideres i henhold til artikel 124.

9. Instrumenter, der senest [*den i artikel 4 nævnte dato – indsættes, hvis den er kendt*] i henhold til national lovgivning anses for at svare til de spørgsmål, der er nævnt i artikel 57, litra a), b) og c), men som ikke henhører under artikel 57, litra a), eller som ikke opfylder de i artikel 63a fastsatte kriterier, anses fortsat for at være ækvivalente indtil [*30 år efter den i artikel 4 nævnte dato – indsættes, hvis den er kendt*] for et beløb op til:

a) 20 % af summen af litra a)-ca) i artikel 57 med fradrag af summen af litra i), j) og k) i artikel 57 [*mellem 10 og 20 år efter den i artikel 4 nævnte dato – indsættes, hvis den er kendt*]

b) 10 % af summen af litra a)-ca) i artikel 57 med fradrag af summen af litra i), j) og k) i artikel 57 [*mellem 20 og 30 år efter den i artikel 4 nævnte dato – indsættes, hvis den er kendt*]

34. Bilag III ændres således:

a) I del 1, nr. 5, indsættes følgende:

"I henhold til den metode, der er fastsat i del 6 i dette bilag, kan alle nettinggrupper med en enkelt modpart behandles som en enkelt nettinggruppe, hvis de individuelle nettinggruppers negative simulerede markedsværdier er sat til 0 i skønnet over det forventede engagement."

b) Del 2, nr. 3, affattes således:

"3. Når et kreditinstitut køber et kreditderivat til sikring af et engagement uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko, kan det beregne sit kapitalkrav for det afdækkede aktiv i overensstemmelse med bilag VIII, del 3, nr. 83-92, eller – med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse – i overensstemmelse med bilag VII, del 1, nr. 4, eller bilag VII, del 4, nr. 96-104.

I disse tilfælde, og hvor valgmuligheden i nr. 11, andet punktum, i bilag II til direktiv 2006/49/EF ikke anvendes, sættes engagementsværdien for modpartsrisikoen for disse kreditderivater til nul.

Et institut kan imidlertid vælge konsekvent at indregne alle kreditderivater uden for handelsbeholdningen og indkøbt til sikring af et engagement uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko i beregningen af kapitalkravene til modpartsrisikoen, hvor kreditaftdækning anerkendes i dette direktiv."

c) Del 5, nr. 15, affattes således:

"15. Der etableres en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en "credit default"-swap. "Nth to default" basket credit default swap behandles således:

- a) størrelsen af en risikoposition i et referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en 'nth to default'-credit default swap, er referencegældsinstrumentets faktiske fiktive værdi ganget med den ændrede varighed af 'nth to default'-derivatet med hensyn til en ændring i referencegældsinstrumentets kreditspredning
- b) der er en risikoafdækningsgruppe for hvert referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en given 'nth to default'-credit default swap; risikopositioner fra forskellige 'nth to default'-credit default swaps kan ikke indgå i den samme risikoafdækningsgruppe
- c) den CCR-multiplikator, der finder anvendelse på hver risikoafdækningsgruppe etableret for et af referencegældsinstrumenterne i et 'nth to default'-derivat, er 0,3 % for referencegældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til kvalitetstrin 1-3 og 0,6 % for andre gældsinstrumenter."

35. Bilag V ændres således:

a) Nr. 14 affattes således:

"14. Der skal fastlægges solide strategier, politikker, processer og systemer til identifikation, måling og forvaltning af likviditetsrisikoen inden for en passende tidshorisont, herunder intradag-kredit, for at sikre, at kreditinstitutterne opretholder tilstrækkelige likviditetsbuffer. Disse strategier, politikker, processer og systemer skal skræddersys til forretningsområder, valutaer og juridiske enheder og skal omfatte passende mekanismer til fordeling af likviditetsomkostningerne."

e) Følgende indsættes som nr. 14a:

"14a. De strategier, politikker, processer og systemer, der er nævnt i nr. 14, skal stå i forhold til virksomhedens kompleksitet, risikoprofil og arbejdsområde samt den risikotolerance, som ledelsesorganet har fastsat, og afspejle kreditinstituttets systemiske relevans i hver enkelt medlemsstat, hvor det udfører aktiviteter."

f) Nr. 15 affattes således:

"15. Kreditinstitutterne skal udvikle metoder til identifikation, måling, ledelse og overvågning af nettofinansieringen, navnlig via et system med grænser. Disse skal omfatte de likviditetsstrømme, som aktiver, passiver, ikke-balanceførte poster, herunder eventualforpligtelser og de mulige virkninger af omdømmemæssig risiko, giver anledning til."

g) Følgende nr. 16-22 indsættes:

"16. Kreditinstitutter skal skelne mellem pantsatte aktiver og ubehæftede aktiver, der er tilgængelige til enhver tid, navnlig i nødsituationer. De skal også tage hensyn til den retlige enhed, hvori aktiverne befinder sig, samt til muligheden for anerkendelse og rettidig mobilisering af aktiverne.

17. Kreditinstitutterne skal også tage hensyn til de eksisterende lovgivningsmæssige, administrative og operationelle begrænsninger af potentielle overførsler af likviditet og ubehæftede aktiver mellem retlige enheder både i og uden for EØS.

18. Et kreditinstitut skal anvende forskellige redskaber til likviditetsrisikoafbødning, herunder likviditetsbuffer, så det kan modstå en række forskellige stresspåvirkninger, og en tilstrækkeligt diversificeret finansieringsstruktur og adgang til finansieringskilder. Disse ordninger skal regelmæssigt tages op til revision.

19. Alternative scenarier vedrørende likviditetspositioner og risikoafbødningsinstrumenter skal tages i betragtning og de antagelser, der ligger til grund for finansieringspositionen, skal regelmæssigt tages op til revision. Med henblik herpå skal alternative scenarier navnlig omhandle ikke-balanceførte poster og andre eventualforpligtelser, herunder securitisationsenheder med særligt formål (SSPE) eller andre enheder med et særligt formål, over for hvilke kreditinstituttet fungerer som organiserende kreditinstitut eller yder materiel likviditetsstøtte.

20. Kreditinstitutterne skal tage hensyn til de potentielle virkninger af institutspecifikke, markedsomfattende og kombinerede alternative scenarier. Forskellige tidshorisonter og forskellige grader af stressede vilkår skal tages i betragtning.

21. Kreditinstitutterne skal tilpasse deres strategier, interne politikker og grænser for likviditetsrisiko og udvikle effektive beredskabsplaner under hensyntagen til resultatet af de alternative scenarier nævnt i nr. 19.

22. For at kunne håndtere likviditetskriser skal kreditinstitutterne have beredskabsplaner indeholdende passende strategier og egentlige gennemførelsesforanstaltninger, så de kan håndtere eventuelle likviditetsmangler. Disse planer skal regelmæssigt afprøves, ajourføres på grundlag af resultatet af de alternative scenarier nævnt i nr. 16, indberettes til og godkendes af den øverste ledelse, så interne politikker og processer kan tilpasses i overensstemmelse hermed."

36. Bilag XI ændres således:
- a) Nr. 1, litra e), affattes således:
- "e) kreditinstitutternes eksponering for, måling og forvaltning af koncentrationsrisiko, herunder udvikling af analyser af alternative scenarier, forvaltning af risikoafbødningsinstrumenter (navnlig likviditetsbufferens niveau, sammensætning og kvalitet) og effektive beredskabsplaner."
- b) Følgende indsættes som nr. 1a:
- "1a. Med henblik på nr. 1, litra e), skal de kompetente myndigheder regelmæssigt foretage en omfattende vurdering af kreditinstitutternes overordnede forvaltning af likviditetsrisikoen og fremme udviklingen af sunde interne metoder. I forbindelse med gennemførelsen af disse analyser skal de kompetente myndigheder tage hensyn til den rolle, som kreditinstitutterne spiller på finansmarkederne. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager også hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater."
37. Bilag XII, del 2, nr. 3, litra a) og b), affattes således:
- "a) en oversigt over bestemmelser og betingelser vedrørende de væsentligste karakteristika for alle poster i egenkapitalen og de underliggende komponenter, herunder de instrumenter, der er nævnt i artikel 57, litra ca), hvis lovbestemte eller aftalemæssige bestemmelser indebærer et incitament for kreditinstituttet til at indløse dem, og instrumenter omfattet af artikel 154, stk. 9
- b) størrelsen af den oprindelige egenkapital med separate oplysninger om alle positive poster og fradrag; det overordnede beløb for de instrumenter, der er nævnt i artikel 57, litra ca), og instrumenter, hvis lovbestemte eller aftalemæssige bestemmelser indebærer et incitament for kreditinstituttet til at indløse dem, offentliggøres også separat; ved hver af disse offentliggørelser skal der gøres rede for instrumenter, der er omfattet af artikel 154, stk. 9".

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2006/49/EF

Direktiv 2006/49/EF ændres således:

- 1) Artikel 12, første afsnit, affattes således:
- Ved "oprindelig egenkapital" forstås summen af litra a)-ca) minus summen af litra i)-k) i artikel 57 i direktiv 2006/48/EF.
- 2) Artikel 28 ændres således:
- a) Stk. 1 affattes således:

"1. Institutter, undtagen investeringsselskaber, der opfylder kriterierne i artikel 20, stk. 2 eller 3, i dette direktiv, overvåger og kontrollerer deres store engagementer i overensstemmelse med artikel 106-118 i direktiv 2006/48/EF."

b) Stk. 3 udgår.

3) Artikel 30, stk. 4, udgår.

4) Artikel 31 ændres således:

a) I stk. 1 affattes litra a) og b) således:

"a) ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer over for kunden eller gruppen af kunder overstiger ikke den grænse, der er fastsat i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, der beregnes med reference til egenkapitalen som defineret i samme direktiv, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen

b) instituttet opfylder et supplerende kapitalkrav med hensyn til overskridelsen af grænserne i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF beregnet i overensstemmelse med bilag VI til samme direktiv"

b) I første afsnit affattes litra e) således:

"e) institutter indberetter hver tredje måned alle de tilfælde, hvor grænserne i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EØF er blevet overskredet i de seneste tre måneder, til de kompetente myndigheder."

c) Andet afsnit affattes således:

"I relation til litra e) indberettes overskridelsens omfang og navnet på den pågældende kunde for hvert tilfælde, hvor grænsen er blevet overskredet."

5) Artikel 32, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder indfører procedurer for at forhindre, at institutterne bevidst undgår de supplerende kapitalkrav, som de ellers skulle opfylde for engagementer, der overstiger grænserne i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, når disse overskridelser har varet i mere end ti dage, ved midlertidigt at overføre de pågældende engagementer til et andet selskab, inden for samme koncern eller ej, og/eller ved at foretage kunstige transaktioner for at ophæve engagementet i tidagesperioden og indgå et nyt engagement."

6) I artikel 38 tilføjes følgende stykke:

"3. Artikel 42a med undtagelse af litra a) i direktiv 2006/48/EF finder tilsvarende anvendelse på tilsyn med investeringsselskaber, medmindre investeringsselskaberne opfylder kriterierne i artikel 20, stk. 2, artikel 20, stk. 3, eller artikel 46, stk. 1, i dette direktiv."

(7) I artikel 45, stk. 1, erstattes datoen "31. december 2010" med datoen "31. december 2012".

- (8) I artikel 48, stk. 1, erstattes datoen "31. december 2010" med datoen "31. december 2012".

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 31. januar 2010 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler Kommissionen teksten til disse bestemmelser samt en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og nærværende direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 31. marts 2010.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til nærværende direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand